

Sygn. akt VIII U 506/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 r. w Gliwicach

sprawy R. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 17 lutego 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 506/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił R. G. prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, z uwagi na brak wymaganego okresu 25 lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczony na dzień 31 stycznia 2015r. udowodnił jedynie 18 lat, 6 miesięcy i 20 dni pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do pracy górniczej ZUS nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od 1 września 1992r. do 31 lipca 1999r. z uwagi na brak miesięcznego wykazu dniówek przepracowanych pod ziemią.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury górniczej. W uzasadnieniu wskazał, że w tym czasie stale pracował w szybkach międzypoziomowych znajdujących się pomiędzy poziomami 620

i 800 metrów pod ziemią. W tym czasie faktycznie wykonywał obowiązki ślusarza pz. przy konserwacji i naprawach urządzeń przyszybowych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony R. G. urodził się w dniu (...)

W dniu 5 lutego 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej.

Wniosek ten został załatwiony odmownie zaskarżoną decyzją z dnia 17 lutego 2015r.

Sąd ustalił, że ZUS uwzględnił ubezpieczonemu 18 lat, 6 miesięcy i 20 dni pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do pracy górniczej wykonywanej w tym wymiarze organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w KWK (...) w R. od 1 września 1992r. do 31 lipca 1999r. z uwagi na brak miesięcznego wykazu dniówek przepracowanych pod ziemią.

Ponadto Sąd ustalił, że w okresie od 17 marca 1986r. ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) w R., w oddziale szybowym. Następnie w roku 1995 jego kopalnia została w całości włączona do struktur KWK (...) w R.. Od maja 2006r. ubezpieczony stał się pracownikiem KWK (...) w R.. W okresie od 17 marca 1986 roku do 30 kwietnia 2006 roku ubezpieczony był pracownikiem tego samego oddziału który zajmował się różnego rodzaju pracami związanymi z utrzymaniem sprawności i nieprzerwanej pracy szybów kopalni. W całym spornym okresie ubezpieczony pracował w brygadzie, która obsługiwała szybiki S-4 i S-5. Były to szyby międzypoziomowe, łączące poziomy 620 i 800 metrów. Szybik taki nie miał bezpośredniego połączenia z powierzchnią kopalni.

W skład tej brygady wchodziło różnego rodzaju rzemieślnicy wykonujący prace remontowo – montażowe w tym szybie. W tym czasie większość pracowników oddziału szybowego posiadała stosowne uprawnienia sygnalisty. Sytuacja taka była podyktowana koniecznością częstych przejazdów maszyny wyciągowej w trakcie zmiany roboczej, w remontowanym szybie. W tym czasie nie zawsze był dostępny sygnalista etatowy

i wtedy pracownicy oddziału szybowego znający odpowiednie sygnały dla maszynisty wyciągowego oraz posiadający stosowne uprawnienia mogli przesłać odpowiednie sygnały dla maszynisty wyciągowego bez konieczności czekania na sygnalistę etatowego. Powyższe miało zapobiec przestojom w pracy oddziału szybowego oraz przeciwdziałać wysyłaniu sygnałów szybowych przez osoby do tego nieuprawnione. Ubezpieczony

w spornym okresie posiadał odpowiednie uprawnienia do nadawania sygnałów szybowych. Z tego też względu pracodawca w jego dokumentacji osobowej zamieścił informację o tych uprawnieniach, zaś po zakończeniu przez niego zatrudnienia w tej kopalni, informacja taka została również umieszczona w jego świadectwie pracy.

W praktyce jednak, w całym spornym okresie ubezpieczony faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę w szybikach S-4 i S-5, przy ich naprawie

i konserwacji. Przez wszystkie dniówki robocze zjeżdżał pod ziemię i wykonywał prace szybowe. Odwołujący w całym spornym okresie codziennie pracował wyłącznie jako ślusarz szybowy i nie zdarzało się żeby był kierowany do innych prac niż wykonywane pod ziemią. Nigdy też w trakcie trwania spornego okresu nie był etatowym sygnalistą i nie pracował na nadszybiu.

Sąd ustalił, iż w okresie spornym ubezpieczony wykonywał pracę wraz ze świadkami A. S., J. S. i P. Z.. Świadkowie A. S. i P. Z. pracowali z ubezpieczonym w jednej brygadzie jako ślusarze remontowi, a P. Z. dodatkowo miał również, tak jak ubezpieczony, przypisane stanowisko sygnalisty. Z kolei J. S. był sztygarem zmianowym i oddziałowym w oddziale szybowym, zatem był przełożonym ubezpieczonego.

Przy założeniu że sporny okres pracy w KWK (...) w R. od

1 września 1992r. do 31 lipca 1999r. należy zaliczyć do pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, Sąd ustalił, że – po odjęciu okresów pobierania zasiłku chorobowego – ubezpieczony na dzień 31 stycznia 2015r. udowodniłby okres pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w wymiarze 24 lat, 1 miesiąca i 21 dni.

Ubezpieczony w dalszym ciągu jest zatrudniony w KWK (...)

w R. i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie: akt emerytalnych odwołującego i jego akt osobowych (k.12-82), pisma (...) Oddział w Z. z dnia 30 września 2015r. (k.100-102), zeznań i wyjaśnień ubezpieczonego (zapis nagrania protokołu z rozprawy w dniu 12 czerwca 2015r. minuty od 3:07 i nast. oraz od 51.36 i nast.) a także zeznań świadków: A. S., J. S. i P. Z. (zapis nagrania protokołu z rozprawy w dniu 12 czerwca 2015r. minuty od 10:56 i nast.).

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom odwołującego oraz świadków ponieważ są one logiczne, wzajemnie się pokrywają i znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie. Za ich wiarygodnością przemawia fakt, że świadkowie pracowali razem z odwołującym i charakter jego pracy jest im dobrze znany.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 748).

Według treści art. 50e ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

Zgodnie z ust. 2 do okresów pracy górniczej, o której mowa w ust. 1, zalicza się także okresy:

- 1) niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,
- 2) czasowego oddelegowania pracowników, o których mowa w art. 50c ust. 1 pkt 6, do zawodowego pogotowia ratowniczego w (...) S.A. w B., w (...) S.A. Oddział (...) w L. lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego
- bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy.

Natomiast zgodnie z ust. 3 prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem, że pracownik nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Definicję zatrudnienia uważanego za pracę górniczą zawiera art. 50c przytoczonej wyżej ustawy.

Zgodnie z art. 50 c ust. 1 za pracę górniczą uważa się między innymi zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;

R. G. by uzyskać sporne świadczenie, powinien spełnić wymóg posiadania co najmniej 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Spełnienie pozostałych przesłanek nie było sporne.

W ocenie Sądu orzekającego, postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało, że ubezpieczony na dzień 31 stycznia 2015r., posiada okres pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w wymiarze 24 lat, 1 miesiąca i 21 dni.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że do takiej pracy należało zaliczyć zatrudnienie ubezpieczonego w spornym okresie. Ubezpieczony był w tym czasie zatrudniony w KWK (...) w R., następnie od roku 1995 w KWK (...) w R., natomiast od maja 2006r. w KWK (...) w R..

Z materiału dowodowego wynika, że przez cały sporny okres zatrudnienia w tych kopalniach odwołujący pracował wyłącznie pod ziemią przy wykonywaniu prac szybowych. Do jego zadań należało wykonywanie prac remontowych i konserwacyjnych w szybie. Prace te były wykonywane w szybach S-4 i S-5 umiejscowionych pomiędzy poziomami kopalni 620 i 800 metrów. Były to szyby między poziomowe i w całości znajdowały się pod ziemią. Ubezpieczony na powierzchnię wyjeżdżał dopiero po zakończonej dniówce roboczej. Z zeznań świadków i samego ubezpieczonego, które Sąd uznał za miarodajne, wynika jednoznacznie, że we wszystkich miesiącach w okresie spornym ubezpieczony świadczył pracę górniczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, nie był w tym czasie kierowany do prac na powierzchni. Z kolei nieścisłości związane z nazwą jego stanowiska pracy wynikały z posiadania przez ubezpieczonego dodatkowych kwalifikacji. Faktycznie jednak odwołujący w spornym okresie pracował jako sygnalista jedynie incydentalnie i dodatkowo w tym czasie czynności te wykonywał również wyłącznie na wskazanych powyżej poziomach kopalni.

Tym samym pracę odwołującego należy uznać nie tylko za pracę górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 1 ale również za pracę górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. O możliwości zaliczenia do pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – pracy na stanowisku górnika-sygnalisty pod ziemią jeśli praca była wykonywana stale pod ziemią wypowiedział się Sąd Apelacyjny w (...) w wyroku z 11 października 2012 roku, III AUa 222/12, lex nr 1236504.

Należy jednak zauważyć, że zaliczenie spornego okresu do pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie spowoduje, że na dzień zgłoszenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji, a nawet na dzień wyrokowania w niniejszej sprawie, ubezpieczony spełniał wymóg posiadania 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W konsekwencji nie spełnił jednej z podstawowych przesłanek przyznania prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, o których mowa w art. 50 e ustawy emerytalnej. Ubezpieczony ma prawo do złożenia kolejnego wniosku o emeryturę górniczą po dopracowaniu do 25 lat.

W związku z powyższym Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – odwołanie oddalił.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek